

bàsic -a adj. Que constitueix la
part essencial, fonamental. || En Guim,
que té el caràcter d'una base, que
conté una base; esp. dit ~~de la~~
d'una sal en què la part bàsica
és en major proporció que en els com-
posts normals || En Min., en què
els òxids metàl·lics presents passen
del 50 per cent || Procediment bàsic,
procediment d'obtenció de l'acer en
què el reventiment del forn o del
convertidor no és silici sinó bàsic |
Acer bàsic, l'obtingut per aquest
procediment